

کانیاوه کانی به ههشت

کانیاویکی زۆرو به تام و چێژی جیاجیا له به ههشتدا ههیه: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ (الحجر: ٤٥) واته: به پراستی پارێزگاران له ناو باخ و کانیاودان.

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ﴾ (المرسلات: ٤١) واته: پارێزگاران له بهر سیبه رو له سهه کانیاوه کانن. له وهسفی ئه و دوو باخه ی که بۆ ئه و که سهانه ی ئاماده کردوه که له خوی خویان ترسابوون، ده فه رموی: ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ﴾ (الرحمن: ٥٠) واته: دوو کانیاوی تێدایه به خور ده پۆن. بۆ دوو باخه که ی ژیره وهشیان، ده فه رموی: ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ﴾ (الرحمن: ٦٦) واته: دوو کانی هه لقولویان تێدایه.

دوو کانیاویش له به ههشت ههیه، که سه نزیکه کان به یی هه ی تیکه ل کردنیک پاک له ئاوی ئه و دوو کانی به ده خۆنه وه، چاکه کارانیش تیکه ل به ی دیکه لئیان توش ده که ن.

کانیاوی به که م: کانیاوی کافور، خوی پایه بهرز ده فه رموی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا، عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ (الانسان: ٦٥). واته: به پراستی چاکه کاران له په رداخیک توش ده که ن که کافورو عه تری خۆشی تیکه ل کرابی، له کانیاویک به نده کانی خوا لئی ده خۆنه وه و له هه ر لایه ک ئاره زوو بکه ن به ری ده ده نه وه.

جا پئی پراگه یاندوین که چاکه کاران خواردنه وه ی تیکه ل به کانیاوی کافور توش ده که ن، له کاتی که به نده کانی خوا به ساده یی و زولالی ده ی توشن.

کانیاوی دووه م: کانیاوی ته سنیم، خوی گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ عَلَى الْأُرَائِكِ يَنْظُرُونَ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ خَتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ وَمِزَاجُهُ مِنَ تَسْنِيمٍ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾ (المطففين: ٢٢-٢٨) واته: بیگومان چاکه کاران له نازو نیعمه تدان، له سهه کورسی و قه نه فه رازوه کان ته ماشای ده وره به ری خویان ده که ن، هه ر له پوخساریاندا خۆشگوزهرانی ده بینیت، ئه وان له شه رابی زولالی ده ست لینه دراو و مۆرکراو تیراو ده کرین، دوا قوومی بۆنی میسه که، کانیاویکه نزیکه کانی خوا لئی ده خۆنه وه.

هه روه ها کانیاویکی دیکه ش له به ههشت ههیه ناوی سه له سه بیله، خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا﴾ (الانسان: ١٧-١٨). واته: له ویدا به کاسه یه ک تیراو ده کرین که زه نجه بیلی تیکه ل کراوه، که ئه ویش کانیاویکه له به ههشت سه له سه بیلی پی ده لئین. وه په نگه ئه مه ش کانیاوه که ی پيشوو بیت.

سه رچاوه : کتیبی به ههشت و دۆزه خ

نوسینی : د. عومه ر سلیمان ئه شقه ر

WWW.BA8.ORG